

vet om den danske Sprogtones Overholdelse, som indeholdes i Navneloven, naturligt maa være for andre berettigede Hensyn.

Endelig er det blevet forebragt Udvalget, at visse Anklagemyndigheder viser liden Iver for at imødekomme Klager, som private rejser i Anledning af Overtrædelse af Navneloven. Om det er rigtigt eller ikke, skal jeg lade være usagt, men Udvalget har i alle Tilfælde villet henlede Ministeriets Opmærksomhed paa den Klage, vi har faaet, og vi haaber, at Ministeren, hvis det viser sig, at Klagen er berettiget, vil indskærpe, at den gældende Navnelov naturligvis skal overholdes. Det er jo kun simpel Pligt for Anklagemyndighederne.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker Udvalget for det Resultat, Udvalget er kommet til. Maa jeg med Hensyn til Hensettingen om ikke at være for streng i Kravet med Hensyn til Sprogklangen sige, at vi skal i Ministeriet søge at gaa den rette Vej, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at da Sagen sidst var til Behandling i Rigsdagen, blev der i Landstinget af daværende Landstingsmand Sonne anket over det modsatte. Han udtaler saaledes: „Nu erkender jeg, at den danske Sprogtone ikke kan være bestemt afgrænset; der maa være en vis Bevægelsesfrihed, og jeg mener ingenlunde, at denne Bestemmelse skal haandhæves rigoristisk, men det forekommer mig dog, at der foreligger Vidnesbyrd om, at man fortolker denne Sprogtone noget mere liberalt, end rimeligt er.“ Den Gang var man altsaa nærmest af den Anskuelse, at vi gik for vidt. Man er nu af den Anskuelse, at der ikke gaas vidt nok. Det gælder altsaa her at finde den gyldne Middelvej, og det skal vi bestræbe os for.

Forholdet er jo nu noget anderledes, end det var tidligere. Paa Grund af Sønderjyllands Indlemmelse i Danmark er der selvfølgelig Grund til at tage de Navne med, der har en vis Tilknytning til de sønderjydske Landsdele. Saaledes har man f. Eks. ogsaa altid taget Hensyn til den færøske Sprogtone, naar der kom Ansøgninger om Navneforandringer deroppefra.

Spørgsmaalet om Tilladelse til at tage Navne, som ligger nær op ad forbeholdte Navne, er noget vanskeligt. De, der faar Afslag, mener ganske selvfølgeligt, at man gaar for vidt i Beskyttelse af de forbeholdte Navne, medens der omvendt fra dem, der gør Indsigelse imod Antagelse af et Navn, som ligger for nær op ad et af de forbeholdte Navne, undertiden menes, at man ikke gaar vidt nok. Det gælder ogsaa her, i saa høj Grad som muligt, at gøre Ret og Skel til

alle Sider, og det bliver selvfølgelig forsøgt i den Udstrækning, det er muligt.

Derimod er jeg noget overrasket ved at høre, at Politimestre ikke altid tager sig i den ønskede Grad af de Navne, som er forbeholdte, for det er jo en Selvfølge, at det skal gøres. Hvis der forekommer saadanne Tilfælde, maa Politiet selvfølgelig tage sig af det. Men til Ministeriet er der heller ikke kommet Meddelelse om Tilfælde af den Art, hvor Politimyndighederne har nægtet at tage Affære. Det vilde heller ikke være rigtigt, om noget saadant skete, thi Politimyndighederne skal tage sig af saadanne Tilfælde.

Spørgsmaalet om at begrunde de Afslag, der gives, har lidt været fremme. Man bør saa vidt muligt altid give Grunde for Afslag, ogsaa Afslag paa Ansøgninger om Navneforandring; maaske bør det gøres i større Udstrækning, end det hidtil er gjort. Det er dog ikke altid saa let. I de Tilfælde, hvor det kan ske ved en kort Sætning, bør det naturligvis gøres, men tit er det mange hinanden krydsende Omstændigheder, der gør sig gældende, og der vil det ikke altid være saa let at angive Grundene. Men vi skal selvfølgelig søge at gaa noget videre i den Retning, saaledes som Udvalget her ønsker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Fiskerilaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4452; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2149).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Samuelson): Det Udvalg, der har været nedsat til Behandling af det foreliggende Lovforslag om Fiskerilaan til